

این روزها برخلاف آقایان فوتبالیست خانم‌های فوتبالیست دارند استراحت می‌کنند تا برای دور برگشت لیگ برتر بانوان آماده شوند

زندگی بدون آبی و قرمز

شقایق آسیایی

خیلی وقت نیست که دختران «عشق فوتبال» برای وارد شدن به ورزشگاه به هر دری می‌زدند و گاهی اوقات با تغییر قیافه خود را به دیگ جوشان و مردانه فوتبال می‌رسانند. البته حالا مدتی است که بازی فوتبال یا فوتسال برای دختران چندان هم سخت نیست. آنها حتی یک تیم ملی هم دارند اما این نهایت آرزوی دختران فوتبال ایران نیست. آنها مدعی حضور در رقابت‌های بین‌المللی و حتی جام جهانی هستند؛ البته نه با شیوه مدیریتی فعلی …

دومین دوره لیگ فوتبال بانوان در شرایطی دنبال می‌شود که این ورزش نوبا مدام دستخوش تغییرات مدیریتی و برنامه‌ریزی است. بعد از آنکه فدراسیون فوتبال ایران با مشکل نبود مدیریت مواجه شد، این مساله در سطح پایین‌تر باعث شد تا تمام بخش‌های وابسته هم متضرر شوند. مدت‌ها طول کشید تا فریده شجاعی بتواند با سبک و سیاق مدیران قبلی که بنیانگذاران ورزش فوتبال بودند، آشنا شود. نتیجه‌اش هم این بود که پس از برگزاری اولین دور مسابقات لیگ فوتبال که با وجود تمام کمی و کاستی‌ها با شش تیم برگزار شد، سسال ۸۷ در فوتبال باشگاهی بانوان به بهانه‌های مختلف از جمله کمبود بودجه و نبود زمین مناسب تخته شود تا اولین بازتاب آن را در نتایج ضعیف تیم ملی در دیدارهای مقدماتی آسیایی تایلد بینیم. نتایج ضعیف تیم ملی و دو شکست سنگین در مقابل ازبکستان و تایلد باعث شد مسوولان برگزاری مسابقات به خودشان بیایند و بلافاصله ترتیب برگزاری یک لیگ ۱۸ تیمی را بدهند؛ هر چند که آنها توجیحات خودشان را دارند. فاطمه علیپور – مسوول لیگ– در این زمینه می‌گوید: «سال گذشته هم قرعه‌کشی انجام شد اما دو اعزام تیم ملی و شرایط سرمای بی‌سابقه در ایران و آماده نبودن مدارک تیم‌ها باعث این تاخیر شد!».

لیگی شبیه جام حذفی

هر چند در اولین تجربه لیگ فوتبال بانوان، تاخیر بازی‌ها وانصراف تیم‌ها از حضور در خانه حریف خیلی به چشم می‌آمد اما این اتفاق‌ها قابل پیش‌بینی بود؛ چراکه در لیگ آقایان هم با وجود قدمت چندین ساله و یدک کشیدن عنوان حرفه‌ای هم دیده می‌شود. اما اینکه به یکبار ه روش برگزاری لیگ به جام حذفی تغییر کرد و تیم‌ها در دو گروه نه تیمی به صورت نیمه متمرکز در یک زمان بندی خاص به میدان رفتند باعث شد تا این استنباط به وجود بیاید که این تعطیلی یکساله بزرگ‌ترین لطمات را بر پیگیره لیگ و قواعد رو به پیشرفت فوتبال بانوان وارد کرده و در پایان هم این حقیقت با اعتراف مسوولان همراه شد که اگر لیگی باشد از فصل آینده به همان روش سابق برگزار خواهد شد.

علیپور می‌گوید: «ما می‌خواستیم به خاطر مشکلات ملی تیم‌ها و نبود اسپانسر در شرایط برگزاری لیگ، تغییراتی را اعمال کنیم، اما در عمل ده روز حضور در چنین بازی‌هایی برای هر گروه در دو شهر متفاوت برنامه‌ریزی شده بود. پنج سفر خارج از خانه، در حالی که بازی‌ها به صورت یک روز در میان پیگیری می‌شد در عمل نه تنها از مشکلات مالی تیم‌ها کم نکره؛ بلکه همین مساله باعث شد که بسیاری از تیم‌ها در دقیقه ۹۰ از حضور در مسابقات انصراف دهند؛ ضمن اینکه هماهنگی نه تیم در دو گروه و مشکلات خاص برگزاری یک مسابقه فوتبال مثل هماهنگی و ناظر، داوری، زمین و… باعث شد تا ما از برگزاری این سبک لیگ پشیمان شویم».

مسوول برگزاری مسابقات لیگ در ادامه با اشاره به کیفیت این مسابقات ادامه می‌دهد: «البته ما برای دور بعد برنامه‌های ویژه‌ای داریم مثل اینکه تیم‌های حاضر در لیگ از فصل بعد باید با مجوز ثبت شرکت در مسابقات حاضر شوند تا هر تیم بی‌نام و نشان و به اصطلاح از محلات نتواند در این مسابقات حاضر شود! ما هم یک لیگ در سطح حرفه‌ای‌تر داشته باشیم».

استقلال و پرسپولیس در کمیته انضباطی

بعد از آنکه شش تیم استقلال، پرسپولیس، تجار تخانه جنوب، بال گستر، راه‌آهن و آراز از حضور در لیگ انصراف دادند، مسوولان لیگ هم با تنظیم شکایت‌نامه‌ای پای مسوولان این باشگاه‌ها را به کمیته انضباطی باز کردند تا شاید قانونمداری در فوتبال بانوان راه پیشرفت را تسریع کند. آنها حتی به جریمه نقدی ۲ میلیون و ۳۰۰هزار تومانی برای هر تیم هم اکتفا نکردند و خواستار حضور نیافتن این تیم‌ها در لیگ‌های پایین‌تر و محرومیت یکسان شدند. البته این درخواست هنوز مورد تأیید مسوولان قرار نگرفته است.

دومین دوره لیگ فوتبال بانوان در شرایطی دنبال می‌شود که این ورزش نوبا مدام دستخوش تغییرات مدیریتی و برنامه‌ریزی است. بعد از آنکه فدراسیون فوتبال ایران با مشکل نبود مدیریت مواجه شد، این مساله در سطح پایین‌تر باعث شد تا تمام بخش‌های وابسته هم متضرر شوند. مدت‌ها طول کشید تا فریده شجاعی بتواند با سبک و سیاق مدیران قبلی که بنیانگذاران ورزش فوتبال بودند، آشنا شود. نتیجه‌اش هم این بود که پس از برگزاری اولین دور مسابقات لیگ فوتبال که با وجود تمام کمی و کاستی‌ها با شش تیم برگزار شد، سسال ۸۷ در فوتبال باشگاهی بانوان به بهانه‌های مختلف از جمله کمبود بودجه و نبود زمین مناسب تخته شود تا اولین بازتاب آن را در نتایج ضعیف تیم ملی در دیدارهای مقدماتی آسیایی تایلد بینیم. نتایج ضعیف تیم ملی و دو شکست سنگین در مقابل ازبکستان و تایلد باعث شد مسوولان برگزاری مسابقات به خودشان بیایند و بلافاصله ترتیب برگزاری یک لیگ ۱۸ تیمی را بدهند؛ هر چند که آنها توجیحات خودشان را دارند. فاطمه علیپور – مسوول لیگ– در این زمینه می‌گوید: «سال گذشته هم قرعه‌کشی انجام شد اما دو اعزام تیم ملی و شرایط سرمای بی‌سابقه در ایران و آماده نبودن مدارک تیم‌ها باعث این تاخیر شد!».

با وجود برنامه‌ریزی‌های قبلی، فوتبال بانوان چند ماهی است که با تشمت آرا و تغییر در مدیریت مواجه شده و همه چیز در انهام پیش می‌رود

دو ملی سرمربی سابق تیم ملی

برای ادامه همکاری دچار تردیدم

سرمربی تیم ملی– شهروزاد مظفر– این روزها ترجیح می‌دهد که بیشتر از حضور در میادین فوتبال، کمی باخودش خلوت کند. شاید فشار برگزاری اردو بعد از آن نتایج ضعیف تیم ملی یکی از دلایل آن باشد. اما مظفر کمی تحلیلی‌تر به این مساله نگاه می‌کند؛ «در حال حاضر در رده باشگاهی، مربیگری تیمی را قبول نکردم چون راستش را بخواهید دچار حالت نودلی و شک و تردید هستم. دائم از خودم این سوال را می‌کنم که اگر قرار باشد مادر دور باطلی فقط دور خودمان بچرخیم، آیا صلا من می‌توانم به فوتبال بانوان کمکی بکنم یا نه؟ متأسفانه طرز فکر و سیستم ما بر پایه منطق نیست؛ مثلاً ما از الان می‌دانیم نزدیک به یک‌سال مسابقات آسیایی گوانگجو را داریم. من از سال پیش برنامه بلندمدتی اادم اما عملی نمی‌شود. این سکوت برای چیست؟ چرا نباید این برنامه اجرا شود. برای من خراب شدن اسمم مهم نیست چون هدفم خدمت‌است اما باین روش به ما جایی نمی‌رسیم».

سدشکن‌ها قربانی می‌شوند

«یک سال و یک ماه فوتبال خاموش بود». مظفر با این صحبت‌ها و ناراحتی‌ای که در روزهای اخیر با او در گفت‌وگوها شنیده می‌شود، می‌تواند به خوبی نشان دهد که فوتبال بانوان در ایران به چه وضعیتی رسیده است. او می‌گوید: «ما یک نوزادی را به دنیا آوردیم و شاهد یا گرفتنش بودیم. ما در حال حرکت به جلو هستیم اما برای تسریع در پیشرفت شاید بهتر است که از یک مربی خارجی استفاده کنیم چون مربی خارجی با هر دانشی که به ایران وارد شود مسوولان را مجبور به رعایت قوانین و برنامه‌ریزی‌های مورد نظرش می‌کند. در پایان هم که با امکانات نابرابر مربی خارجی بهتر است فقط به این دلیل که مارک خارجی دارد. خب این هم یک راه است. برای همین هم من با حضور مربی خارجی مخالفتی ندارم و در شرایط فعلی از آن استقبال می‌کنم».

سر انجام لیگ

سرانجام لیگ فوتبال بانوان بعد از پشت‌سر گذاشتن یک فصل بی‌فروغ در ۲ گروه A و B در دو شهر ساوه و شیراز راندیال کرد که در پایان ده‌روز و برگزاری دیدارهای مرحله رفت مسابقات در گروه A به ترتیب تیم‌های عقاب مازندران با ۲۱ امتیاز مقام اول و تیم‌های شن‌سای ساوه و ملوان هر دو با ۱۶ امتیاز و تنها به خاطر تفاضل گل بهتر شن‌ساقم‌های دوم و سوم راز از آن خود کردند. تیم پالایش گاز ایلام (۱۱ امتیاز)، امید نصر فارس (نه امتیاز)، آذرخش هرمزگان (پنج امتیاز)، فراورده شنی قدرتی نوشهر (سه امتیاز) و در قعر جدول هم تربیت کردستان بدون امتیاز قرار گرفته‌اند. اما در گروه B مسابقات، امتیازات نزدیک به هم دنبال می‌شوند و سه تیم اول جدول – یعنی شهرداری بپ، استقلال جنوب درفول و بازرگانی فدک شیراز – هر سه، سه امتیاز دارند. اما تفاضل گل بهتر شهرداری و پس از آن تیم استقلال باعث شده که آنها در رده‌های اول و دوم قرار بگیرند. پس از این سه تیم به ترتیب شهرداری اسلامشهر (۱۲ امتیاز)، دلوار کشتی جنوب بوشهر (چهار امتیاز) و پرسپولیس کرمانشاه (چهار امتیاز) قرار دارند.

ضمن اینکه در این گروه هم صنایع طلائی سمنان بدون امتیاز در قعر جدول خطر سقوط به لیگ پایین‌تر را حس می‌کند. بسا توجه به برنامه‌ریزی لیگ و درخواست تیم‌ها برای استراحت دور برگشت لیگ پس از ماه رمضان در مهرماه برگزار می‌شود که در پایان با احتساب امتیازات سه تیم بالای جدول هر گروه با انجام دیدارهای رفت و برگشت، تکلیف قهرمان لیگ را مشخص می‌کنند. تیم‌های قعر جدولی هم با پلی‌آف صعود یا سقوط خودشان را مسلح می‌کنند.

باید امیدوار بود با برنامه‌ریزی بهتر بازی‌های برگشت لیگ با کیفیت‌تری برگزار شود تا وضعیت این ورزش پرطرفدار در میان دخترها از این شرایطی که هست بدتر نشود. چاره‌ای نیست باید امیدوار بود.

همشهری جوان

شماره ۲۲۶ ● ۲۴ مرداد ۸۸

با وجود برنامه‌ریزی‌های قبلی، فوتبال بانوان چند ماهی است که با تشمت آرا و تغییر در مدیریت مواجه شده و همه چیز در انهام پیش می‌رود

رویای گوانگجو چگونه به باد رفت

وقتی به میانمار می‌بازی

نغمه دیلمقانی

صعود نکردن تیم ملی فوتبال مردان به جام جهانی ۲۰۱۰ یقیناً موجب دل‌آزردگی و ناراحتی شدید هواداران فوتبال در ایران شد و لکه سیاهی بر تاریخ ورزش ایران گذاشت. اما ظاهراً این تنها شکست فدراسیون فوتبال در یکی دو سال اخیر نیست. علاوه بر ناکامی‌های باشگاه‌های ایران در لیگ قهرمانان آسیا، ظاهراً جامعه نسوان فوتبال ما هم حساسی از شرایط موجود دچار افسردگی هستند. این‌طور که از ظواهر امر بر می‌آید فوتبال زنان در یکی دو سال اخیر علاوه بر گرفتاری‌ها و محدودیت‌های ذاتی این ورزش، دچار سوءمدیریت عظیمی شده و بسسرفت قابل ملاحظه‌ای داشته است. این همان فوتبالی است که روزگاری خانم خدیجه سسینچی –نایبرئیس سابق فوتبال بانوان – معتقد بود به زودی می‌توان تیم ملی زنان ایران را در جام جهانی مشاهده کرد؛ غافل از آنکه حتی فتوحات قبلی هم در یک سال اخیر به باد رفته است.

صدیقه بدری – مدیر سابق تیم ملی فوتبال زنان که در این جامعه ورزشی به عنوان «مادر فوتبال دختران» شناخته می‌شود – شرایط موجود را نتیجه واضح مدیریت نامناسب می‌داند. او روزهایی را به یاد می‌آورد که دختران فوتبالست در رده‌های سنی مختلف تیم ملی را تشکیل داده بودند و اردوهای بلندمدت آنها را حساسی آماده کرده بود؛ «روزهای اولی که تیم ملی را تشکیل دادیم همه به دیده شک و تردید به ما نگاه می‌کردند اما بعد از یک اردوی دوماهه رفتیم به مسابقات غرب آسیا و نایب‌قهرمان شدیم. همه از ما می‌پرسیدند که چند سال تمرین کرده‌اید. چندتا چندتا به تیم‌ها گل زدیم و فقط با یک پنالتی به اردن میزبان باختیم؛ اما حالا…» روی سخن مدیر سابق تیم ملی به مسابقات جام ملت‌های آسیا در بخش زنان است که چندی قبل برگزار شد و تیم ملی ایران با دو شکست سنگین در برابر ازبک‌ها و میانمار، همه خاطرات خوب گذشته را از ذهن‌ها پاک کرد. این دو شکست منجر به سلب اعتماد از سوی مدیران فدراسیون شد و مهدی تاج هم رسماً اعلام کرد که دختران فوتبال ایران به رقابت‌های آسیایی گوانگجو اعزام نخواهند شد. این در شرایطی است که برنامه حضور بانوان در مسابقات گوانگجو از حدود سه سال قبل تسلیم فدراسیون و کمیته ملی المپیک شده بود و تمام تلاش کمیته فوتبال بانوان هم بر این بود که این برنامه به سرانجام برسد. حالا

با از میان رفتن شانس حضور تیم ملی زنان در بازی‌های گوانگجو، طبیعی است که رقابت‌های لیگ –البته اگر اسمش را بشود لیگ نامید– و رقابت‌های رده پایه دچار رخوت و سستی شود. هر چند شنیده شده که قرار است ۱۸ تیم در لیگ شرکت کنند اما به قول خدیجه سسینچی –نایبرئیس سابق فدراسیون –افزایش تعداد تیم‌ها بدون افزایش امکانات هیچ ثمری نخواهد داشت. بانوان پا به توپ ایران هنوز زمین مناسب و تشکیلات مفصل برای انجام بازی‌های لیگ یا چیزی در این محدوده ندارند.

عجیب است که در بین دختران علاقه‌مند به فوتبال ذوق و شوق زیادی دیده می‌شود و به زعم کارشناسان استعداد‌های قابل توجهی وجود دارد اما مدیران فوتبال و ورزش، ظرفیت پذیرفتن شکست‌های احتمالی آینده را ندارند. شکست از میانمار ظاهراً چشم همه را ترسانده …

